

เอเชียนเกมส์

ความหมาย

เอเชียนเกมส์ (Asian Games) เป็นศัพท์ที่มาจากคำ ๒ คำ คือ Asian กับ games

คำว่า Asian นั้น หมายถึง ชาวเอเชีย หรือเกี่ยวกับทวีปเอเชีย ส่วนคำว่า games นั้น หมายถึง กีฬา หรือ การเล่นกีฬา ดังนั้นคำว่า Asian games หมายถึง การแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศสมาชิกในทวีปเอเชีย ซึ่งจะผลัดกันเป็นเจ้าภาพ โดยมีคณะกรรมการดำเนินการจัดการแข่งขัน ภายใต้การควบคุมของมนตรีเอเชียนเกมส์ของประเทศนั้นๆ และจะต้องดำเนินการจัดการแข่งขัน ภายใต้รัฐธรรมนูญกีฬาของสภาโอลิมปิกแห่งเอเชีย (Olympic Council of Asia หรือ OCA)

สัญลักษณ์

สัญลักษณ์ของเอเชียนเกมส์ ประกอบด้วยรูปดวงอาทิตย์สีแดง มีเปลวเป็นรัศมี เป็นแฉกออกมารอบดวงอาทิตย์ ๑๖ แฉก อยู่บนธงสีขาว รอบๆ ดวงอาทิตย์มีอักษรภาษาอังกฤษ ๓ แถว แถวบนเขียนคำว่า "เอฟเวอร์ออนเวิร์ด (EVER ONWARD) ซึ่งหมายความว่า "ก้าวหน้าไปให้ไกลแสนไกล ไม่มีทางหยุดยั้ง" ส่วนล่างของดวงอาทิตย์นั้น มีวงกลมเป็นรูปห่วงคล้องติดต่อกัน จำนวน ๒๐ ห่วง มีความหมายถึงประเทศต่าง ๆ ในแถบเอเชีย ๒๐ ประเทศ ซึ่งมีความสามัคคีกลมเกลียวกัน และสนับสนุนการแข่งขันขึ้น ได้ห่วงจะบอกครั้งที่ของการแข่งขัน ส่วนแถวล่างจะบอกชื่อเมือง และปีคริสต์ศักราช ที่จัดให้มีการแข่งขัน จากตัวอย่างสัญลักษณ์ของเอเชียนเกมส์

ในภาพ เป็นการแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๖ ซึ่งได้จัดให้มีขึ้นที่กรุงเทพมหานคร ในปีคริสต์ศักราช ๑๙๗๐ ความเป็นมา และวัตถุประสงค์ของเอเชียนเกมส์

เอเชียนเกมส์ได้ถือกำเนิดมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๕ แต่ก่อนหน้านั้น คือ ในปี พ.ศ. ๒๔๕๐ ดร.เจ.ดี.สันดี (Dr. J. D. Sondhi) ชาวอินเดียได้เกิดแนวความคิดในอันที่จะพยายามให้นักกีฬาชาวเอเชีย มีความสามารถทางด้านกีฬา เช่นเดียวกับนักกีฬาชาวยุโรป และชาวอเมริกัน จึงได้เสนอแนวความคิดในอันที่จะก่อตั้งองค์การกีฬาแห่งภาคพื้นเอเชียต่อผู้แทนของประเทศต่างๆ ที่มาร่วมประชุมสัมพันธภาพระหว่างชาวเอเชีย (Asian Relations Conference) ที่กรุงนิวเดลี ซึ่งปรากฏว่าข้อเสนอนี้ได้รับความสนใจอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจาก ศรี ยาวหลาล เนห์รู นายกรัฐมนตรีอินเดียในขณะนั้น และ ต่างก็เห็นสมควรให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาที่เรียกว่า "เอเชียนเกมส์" ขึ้น

ในระยะเริ่มต้น เนื่องจากหลายประเทศเตรียมตัวไม่พร้อม จึงได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬารุ่นเพียงประเทศเดียวก่อน คือ กรีฑา แต่ก็ยังประสบปัญหาเพราะหลายประเทศ ต้องเตรียมตัวสำหรับการแข่งขัน กีฬาโอลิมปิกครั้งที่ ๑๕ ซึ่งจัดขึ้น ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ผู้ริเริ่มจึงให้ระงับความคิดที่จะให้จัดการแข่งขันไว้ก่อน

ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ ๑๕ ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ระหว่างวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ถึง ๑๔ สิงหาคม ๒๔๘๑ ได้มีชาติต่าง ๆ ในเอเชียเข้าร่วมด้วย ๑๓ ประเทศ คือ เกาหลี จีน ซิเรีย ปากีสถาน พม่า ฟิลิปปินส์ ลังกา เลบานอน สิงคโปร์ อาฟกานิสถาน อินเดีย อิรัก และ อิหร่าน ดังนั้นจึงได้ประชุมอีกครั้งหนึ่ง และที่ประชุมได้มอบหมายให้ผู้แทนจากประเทศ เกาหลี จีน ฟิลิปปินส์ และอินเดีย ไปร่างระเบียบข้อบังคับการแข่งขันเอเชียนเกมส์ โดยใช้ชื่อว่า "สหพันธ์เอเชียนเกมส์" (Asian Games Federation) ปัจจุบันเรียกว่า "สภาโอลิมปิกแห่งเอเชีย"

(Olympic Council of Asia) และ ได้นำมาไว้ที่ประชุมพิจารณาที่กรุงเคลอีในวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ซึ่งในการประชุมครั้งนั้น มีผู้แทนสภาโอลิมปิกของพม่า ฟิลิปปินส์ และ อินเดีย เข้าประชุม โดยมีผู้สังเกตการณ์จากประเทศอื่น ๆ อีก ๖ ประเทศ คือ ไทย เนปาล ปากีสถาน สิงคโปร์ ออสเตรเลีย และอินโดนีเซีย ที่ประชุมได้ยอมรับธรรมนูญ และตกลงให้ใช้บังคับได้ สำคัญของธรรมนูญนั้น คือ

๑. การแข่งขันระหว่างประชาชาติ ในเอเชียนี้ จะต้องจัดการแข่งขันทุก ๆ ๔ ปี

๒. ประเทศเจ้าภาพให้เปลี่ยนไปตามลำดับตัวอักษรของประเทศต่าง ๆ

๓. ประเทศที่เป็นสมาชิกถาวร และ เป็นผู้ก่อตั้ง สหพันธ์เอเชียนเกมส์ ได้แก่ ประเทศปากีสถาน พม่า ฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย และ อินเดีย

๔. การแข่งขันแต่ละครั้ง ให้อยู่กึ่งกลางระหว่างการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก คือ ให้จัดหลังการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ๒ ปี

๕. การแข่งขันครั้งแรก ให้ประเทศอินเดียเป็นเจ้าภาพ ในฐานะเป็นผู้เริ่มก่อตั้ง โดยกำหนดให้จัดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๓

เมื่อใกล้กำหนดการแข่งขัน ปากีสถาน ประเทศอินเดีย เจ้าภาพการแข่งขันไม่พร้อมในเรื่องสถานที่ จึงได้ขอเลื่อนไปจัดในระหว่างวันที่ ๒-๑๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ซึ่งในการเลื่อนการแข่งขันครั้งนี้ ทำให้ระยะเวลาของการแข่งขันไม่เป็นไปตามธรรมนูญ ที่ได้ระบุไว้ในข้อ ๔ ดังนั้นในการแข่งขันครั้งที่ ๒ ณ กรุงนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ จึงต้องเลื่อนเข้ามาแข่งขันในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ แทน ซึ่งทำให้ช่วงระยะเวลาของการแข่งขันครั้งที่ ๑ กับครั้งที่ ๒ ห่างกันเพียง ๑ ปีเท่านั้น

การจัดการแข่งขันเอเชียนเกมส์

ครั้งที่ ๑ ประเทศอินเดียเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ณ กรุงนิวเดลี ในระหว่างวันที่ ๔-๑๑ มีนาคม ๒๕๔๔ มีประเทศต่าง ๆ ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น ๑๑ ประเทศ ได้แก่ ไทย ญี่ปุ่น เนปาล พม่า สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ อินเดีย ออสเตรเลีย อินโดนีเซีย และอิหร่าน ประเทศของกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันในครั้งนี้มีเพียง ๖

ประเภท คือ จักรยาน ว่ายน้ำ ฟุตบอล กรีฑา ยกน้ำหนัก และ วอลเลย์บอล

ประเทศที่ได้รับเหรียญทองมากที่สุด คือ ประเทศญี่ปุ่น โดยได้ ๒๕ เหรียญ ประเทศไทยไม่ได้รับเหรียญจากการแข่งขันครั้งนี้เลย

ครั้งที่ ๒ ประเทศฟิลิปปินส์เป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขัน ณ กรุงนิลา ในระหว่างวันที่ ๑-๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ มีประเทศต่าง ๆ ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น ๑๔ ประเทศ คือ กัมพูชา สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) จีน ญี่ปุ่น ไทย เนปาล บอร์เนียวเหนือ ปากีสถาน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ เวียดนาม สิงคโปร์ ออสเตรเลีย อินเดีย ออสเตรเลีย อินโดนีเซีย และ อิสราเอล กีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันมีทั้งสิ้น ๔ ประเภท คือ กรีฑา ว่ายน้ำ ฟุตบอล มวย มวยปล้ำ ยกน้ำหนัก ยิงปืน และวอลเลย์บอล

ประเทศที่ได้รับเหรียญทองมากที่สุด คือ ประเทศญี่ปุ่น โดยได้ ๒๕ เหรียญ ประเทศไทยไม่ได้รับเหรียญจากการแข่งขันครั้งนี้เลย

ครั้งที่ ๓ ประเทศญี่ปุ่นเป็นเจ้าภาพ โดยจัดให้มีการแข่งขัน ณ กรุงโตเกียว ในระหว่างวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ถึง ๑ มิถุนายน ๒๕๐๑ มีประเทศต่าง ๆ ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น ๒๐ ประเทศคือ กัมพูชา สาธารณรัฐเกาหลี จีน ญี่ปุ่น ไทย เนปาล บอร์เนียวเหนือ ปากีสถาน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ เวียดนาม สิงคโปร์ ออสเตรเลีย อินเดีย - อินโดนีเซีย อิสราเอล อิหร่าน และฮ่องกง กีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันมีทั้งสิ้น ๑๓ ประเภท คือ กรีฑา จักรยาน เทเบิลเทนนิส ว่ายน้ำ ฟุตบอล มวยสากล มวยปล้ำ ยกน้ำหนัก ยิงปืน เทนนิส วอลเลย์บอล วอลเลย์บอลชายหาด และวอลเลย์บอลชายหาด

ประเทศที่ได้รับเหรียญทองมากที่สุด คือ ประเทศญี่ปุ่น โดยได้ ๕๔ เหรียญ ประเทศไทยได้ ๑ เหรียญเงิน ๑ เหรียญทองแดง

ครั้งที่ ๔ ประเทศอินโดนีเซียเป็นเจ้าภาพ โดยจัดให้มีการแข่งขันที่กรุงจาการ์ตา ในระหว่างวันที่ ๒๔ สิงหาคม ถึง ๔ กันยายน ๒๕๐๕ กีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันมีทั้งสิ้น ๑๕ ประเภท โดยเพิ่ม ยิงปืน และ แบดมินตันเข้าไปจาก

การแข่งขันครั้งที่ ๓ มีประเทศสมาชิกส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรวม ๑๗ ประเทศ คือ ญี่ปุ่น อินเดีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สาธารณรัฐเกาหลี ปากีสถาน ไทย มาเลเซีย พม่า สิงคโปร์ ลังกา ฮองกง กัมพูชา เนปาล เวียดนาม อิหร่าน และอาฟกานิสถาน

ประเทศที่ได้รับเหรียญทองมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ประเทศญี่ปุ่น โดยได้รับ ๖๓ เหรียญ ประเทศไทยได้ ๒ เหรียญทอง ๕ เหรียญเงิน และ ๔ เหรียญทองแดง ครั้งที่ ๕ ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันขึ้นที่ กรุงเทพมหานครในระหว่างวันที่ ๙-๒๐ ธันวาคม ๒๕๐๙ กีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันมีทั้งสิ้น ๑๔ ประเภทคือ กรีฑา จักรยาน เทเบิลเทนนิส บาสเกตบอล แบดมินตัน ฟุตบอล มวยสากล เทนนิส ยกน้ำหนัก วอลเลย์บอล วายน้ำ ยิงปืน ออกกอล์ฟ และมวยปล้ำ นอกจากนี้ประเทศเจ้าภาพ ยังจัดให้มีการสาธิต กีฬาซอฟบอล อีกด้วย ประเทศที่ส่งนักกีฬาเข้าทำการแข่งขันมีทั้งสิ้น ๑๔ ชาติ คือ อาฟกานิสถาน พม่า ลังกา จีนชาติ ฮองกง อินเดีย อินโดนีเซีย อิหร่าน อิสราเอล ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี ปากีสถาน มาเลเซีย เนปาล ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และ เวียดนามใต้

ประเทศที่ได้รับเหรียญทองมากที่สุด คือ ประเทศญี่ปุ่น โดยได้รับ ๗๕ เหรียญ ประเทศไทยได้อันดับที่สาม คือ ได้ ๑๓ เหรียญทอง ๑๔ เหรียญเงิน และ ๑๒ เหรียญทองแดง ครั้งที่ ๖ ประเทศไทยต้องรับเป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขันแทนประเทศเกาหลี ซึ่งมีปัญหาเนื่องมาจากความผันผวนทางด้านการเมือง โดยมีประเทศสมาชิกได้ให้ความอุดหนุนทางด้าน การเงิน การแข่งขันครั้งนี้ได้จัดให้มีขึ้นในระหว่างวันที่ ๙-๒๐ ธันวาคม ๒๕๑๓ มีกีฬาทั้งสิ้น ๑๓ ประเภท คือ กรีฑา วายน้ำ แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสมัครเล่น จักรยาน ฟุตบอล ออกกอล์ฟ ยิงปืน วอลเลย์บอล ยกน้ำหนัก มวยปล้ำ เรือใบ มีชาติต่าง ๆ เข้าร่วมการแข่งขัน ๑๔ ชาติ ได้แก่ กัมพูชา สาธารณรัฐเกาหลี อิหร่าน อิสราเอล ญี่ปุ่น มาเลเซีย พม่า ลังกา จีนชาติ ฮองกง อินเดีย อินโดนีเซีย เนปาล ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนามใต้

ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ได้รับเหรียญทองมากที่สุด คือ ได้ ๗๕ เหรียญ ประเทศไทยได้รับเหรียญเป็นอันดับที่สาม คือ ได้ ๙ เหรียญทอง ๑๑ เหรียญเงิน และ ๑๓ เหรียญทองแดง

ครั้งที่ ๗ ประเทศอิหร่านเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน - โดยจัดขึ้นที่กรุงเตหะราน ในระหว่างวันที่ ๓ - ๑๖ กันยายน ๒๕๑๗ ในการแข่งขันครั้งนี้ ได้มีประเทศสมาชิกบางประเทศได้เสนอให้รับสาธารณรัฐประชาชนจีน และ ขับไล่สาธารณรัฐจีน ออกจากการเป็นสมาชิกของสหพันธ์เหตุการณ์ครั้งนี้ต้องทำให้คณะกรรมการ โอลิมปิกสากลต้องเข้ามาไกล่เกลี่ย และ ในที่สุดเพื่อการคงไว้ซึ่งการแข่งขันกีฬากลุ่มประเทศเอเชีย ประเทศสมาชิกส่วนใหญ่จึงตกลงที่จะรับเอาสาธารณรัฐประชาชนจีนเข้ามาเป็นสมาชิกแทนสาธารณรัฐจีน การแข่งขันครั้งนี้มีประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น ๑๔ ประเทศ คือ ญี่ปุ่น อิหร่าน สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) สาธารณรัฐประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) อิสราเอล อินเดีย ไทย อินโดนีเซีย มองโกเลีย ปากีสถาน ศรีลังกา สิงคโปร์ พม่า อิรัก ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย คูเวต และอาฟกานิสถาน และมีการแข่งขันกีฬาทั้งสิ้น ๑๕ ประเภท คือ กรีฑา บาสเกตบอล จักรยาน ฟุตบอล มวย ฟันดาบ ยิมนาสติก ออกกอล์ฟ ยิงปืน วายน้ำ เทเบิลเทนนิส ยกน้ำหนัก มวยปล้ำ เทนนิส และวอลเลย์บอล

ประเทศญี่ปุ่น เป็นประเทศที่ได้รับเหรียญทองมากที่สุด คือ ได้ ๗๕ เหรียญ ประเทศไทยได้เป็นอันดับที่แปด โดยได้ ๔ เหรียญทอง ๒ เหรียญเงิน และ ๘ เหรียญทองแดง

ครั้งที่ ๘ ตามกำหนดการครั้งแรก ประเทศปากีสถาน จะรับเป็นเจ้าภาพ แต่ต่อมาเนื่องจากเกิดปัญหาทางการเมืองและเศรษฐกิจภายในประเทศ ทำให้ประเทศปากีสถานไม่สามารถเป็นเจ้าภาพได้ สมาชิกสหพันธ์จึงเห็นต้องต้องกันที่จะให้ประเทศไทยรับเป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขันแทน โดยจัดให้มีการแข่งขันขึ้นในระหว่างวันที่ ๙ - ๒๐ ธันวาคม ๒๕๒๑ มีกีฬาที่จัดขึ้นทั้งสิ้น ๑๕ ประเภท คือ กรีฑา ยิงธนู แบดมินตัน บาสเกตบอล

ฟุตบอล วอลเลย์บอล มวยสากล โบว์ลิ่ง จักรยาน
ฟันดาบ ยิมนาสติก สก๊อคกี เทนนิส ยิงปืน ว่ายน้ำ
เทเบิลเทนนิส ยกน้ำหนัก มวยปล้ำ และเรือใบ และมี
ประเทศต่างๆ เข้าร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น ๒๕ ประเทศ
คือ ญี่ปุ่น จีน สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชา-
ชนเกาหลี ไทย อินเดีย อินโดนีเซีย ปากีสถาน
ฟิลิปปินส์ อิรัก สิงคโปร์ มาเลเซีย มองโกเลีย เล-
บานอน ซีเรีย พม่า ฮังการี ลังกา คูเวต ซาอุดี-
อาระเบีย บังกลาเทศ บาห์เรน เนปาล กาตาร์ และ
ยูเออี

ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ได้รับเหรียญทองมาก
ที่สุด คือ ได้รับ ๑๖ เหรียญ ประเทศไทยเป็น
อันดับที่ห้า คือ ได้รับ ๑๑ เหรียญทอง ๑๒ เหรียญ-
เงิน และ ๑๔ เหรียญทองแดง

ครั้งที่ ๙ ประเทศอินเดียเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน-
โดยจัดให้มีขึ้นที่กรุงนิวเดลี ในระหว่างวันที่ ๑๔
พฤษภาคม ถึง ๔ ธันวาคม ๒๕๒๕ การแข่งขัน
ครั้งนี้ ประเทศที่เข้าร่วมการแข่งขันมีทั้งสิ้น ๓๓ ประเทศ

คือ จีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชา-
ชนเกาหลี อินเดีย อินโดนีเซีย อิหร่าน ปากีสถาน
มองโกเลีย ฟิลิปปินส์ อิรัก ไทย คูเวต ซีเรีย มาเล-
เซีย สิงคโปร์ อาฟกานิสถาน เลบานอน บาห์เรน
ฮ่องกง กาตาร์ เวียดนาม ซาอุดีอาระเบีย บังกลาเทศ
พม่า ลาว มัลดีฟ เนปาล ศรีลังกา โอมาน สหรัฐ-
อเมริกา เม็กซิโก และเยอรมนีได้มีการแข่งขันกีฬา
ทั้งสิ้น ๒๑ ประเภท คือ ยิงธนู กรีฑา แบดมินตัน
บาสเกตบอล มวย จักรยาน ขี่ม้าข้ามเครื่องกีดขวาง
ฟุตบอล ยิมนาสติก กอล์ฟ แชนด์บอล สก๊อคกี เรือ-
กรวเซียง ยิงปืน ว่ายน้ำ เทเบิลเทนนิส เทนนิส
วอลเลย์บอล ยกน้ำหนัก มวยปล้ำ และ เรือใบ

ประเทศที่ได้รับเหรียญทองเป็นอันดับหนึ่ง คือ
ประเทศจีนโดยได้รับ ๖๑ เหรียญ ประเทศไทยได้เป็น
อันดับที่ ๑๒ โดยได้รับ ๑ เหรียญทอง ๕ เหรียญเงิน
และ ๔ เหรียญทองแดง

ครั้งที่ ๑๐ ประเทศเกาหลี จะเป็นเจ้าภาพจัดการแข่ง
ขัน โดยจัดให้มีการแข่งขันขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๒๘

สุพิตร สมหาโต

บรรณานุกรม

พลศึกษา, กรม ข่าวสารพลศึกษา ฉบับที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๐๘ หน้า ๕ - ๑๐, ๔๓ - ๔๕

ฟอง เกิดแก้ว ประวัติพลศึกษา วัฒนาพานิช ๒๕๒๐, หน้า ๒๒๗-๒๓๘.

สุพิตร สมหาโต พลศึกษาเบื้องต้น เอกสารประกอบการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ๒๕๒๐.

องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย วารสารกีฬา ฉบับที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๐๘ หน้า ๑๑

องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย วารสารกีฬา ฉบับที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ หน้า ๖

Asian Games Federation. ASIAN GAMES : STATUES AND RULES.1980.